

ROZDAĆ (2) *vb pf*

o jasne.

inf rozdać (1). ◇ *praet* 3 sg *m* rozdał (1). ◇ [*imp* 2 sg *rozedmi*. ◇ *part praet act* rozdawszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. [Wypełnić wnętrze czegoś powietrzem, aby powiększyło swoją objętość [co]: Rozciągnisz ie [rękawice] dobrze/ á rozedmi/ niech że tak rozdęte leżą przez dzień *SienHerb* 563b.]

2. *Dmuchając, rozniecić ogień* (1) :

Zwrot: »ogień rozdać« (1): *Flammas expirare*, Ogień rozdać. *Mącz* 409a; [Tym kádzenim y száty vwonić możefz/ gdy roftropnie miedzy száty do fkrzynie wftawifz/ [...] zaś ogień rozdawszy ząwrzefz *SienHerb* [578]a].

3. *Wiejąc, wzburzyć; w przén* [co] (1) : Gniów twóy/ pánie/ rozdał morzá *KochPs* 24.

Formacje współrdzenne cf DAĆ.

Cf ROZDĘCIE, ROZDĘTY

KW, (LWil)